

УДК 821.134.2-31
П88

Original title: El Club de las Zapatillas Rojas
¡Somos the best!

© 2015, Ana Sandra Punset Martínez, for the text
© 2015, Paula González, for the illustrations
© 2015, Penguin Random House Grupo Editorial, S.A.U.
Travessera de Gràcia, 47-49. 08021 Barcelona

Ана Пунсет

П88 Клуб червоних кедів. Ми the best! [Текст] : повість / Ана Пунсет ; пер. з ісп. Олени Забари. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 240 с.

ISBN 978-617-679-807-1

«Клуб червоних кедів. Ми the best» — четверта книжка з серії «Клуб червоних кедів» іспанської письменниці Ани Пунсет про дівчат-підлітків, їхню дружбу, перші закоханості і стосунки.

Подружки переходять у другий клас середньої школи. У новому навчальному році їм доведеться стати сильною командою, щоби перемогти у спортивних змаганнях своїх суперниць — команду касти Модних. Проте дівчата все більше сваряться між собою, а Маріса знову веде підступну гру, і ніхто не знає, яка роль Альби у цій дуже запутаній історії... Чи зможуть подружки розібратися в усіх перипетіях і таки здобути перемогу? Читайте вже в четвертій частині.

УДК 821.134.2-31

© Ана Пунсет, текст, 2015
© Паула Гонсалес, ілюстрації, 2015
© Олена Забара, переклад, 2020
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2021

ISBN 978-617-679-807-1 (укр.)
ISBN 978-84-9043-408-6 (исп.)

Усі права застережено

АНА ПУНСЕТ

Ми the best!

Ілюстрації
Паули Гонсалес

З іспанської переклала
Олена Забара

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

1

Осіння олімпіада

Цього року Лусії вдалося сісти в одному ряду з Фрідою і Сусаною. А все через те, що вони — о, диво! — позбулися Ворони. Оскільки теперішня класна керівницка у школі була нова, вона не знала, що ця трійця — нерозлийвода, і на уроках подруги тільки те й робитимуть, що теревені правитимуть. Навчальний рік поки що починався вдало.

Протягом тижня клас ще не встиг познайомитися з новою керівничкою, зате учні вже придумали їй дуже влучне прізвисько. Взагалі дивно, що жінка з такою доволі оригінальною зовнішністю викладає курс основ громадянського суспільства. Мортиція завжди ходить із розпущеним чорним волоссям нижче плечей і має такі тонесенькі брови-дужечки, яких

дівчата ніколи в житті не бачили. Вона не з тих учителів, які все пояснюють і перепояснюють, радше навпаки: до власних формулювань Мортиція вдавалася украй рідко, а слова добирала особливо ретельно, щоб усе було зрозуміло. Найчастіше просто читала текст із підручника.

Прізвисько придумала Сусана в перший день навчального року. Після літніх канікул мозок ще не був захищений усіма цими уроками, тому різні приколи сипалися без упину. Щойно нова керівницка показалася у дверях, Сусана вигукнула:

Відтак прізвисько й закріпилося. Щоліта канікули Сусана проводила з братом у селі. Від нудьги вони рятувалися переглядом старих фільмів. «Сімейка Адамсів» — один із них. Фріда також якось бачила цей фільм по телевізору, однак він її не надто вразив. Тож найпершої суботи дівчата зібралися в мансарді Беа, щоб переглянути фільм та остаточно затвердити прізвисько новій класній. Мансарда для цього була найкращим місцем, а ще тут дівчата святкували дні народження та записували кліпи.

У понеділок після першого уроку Мортиція без особливого ентузіазму сказала, що має повідомити новину.

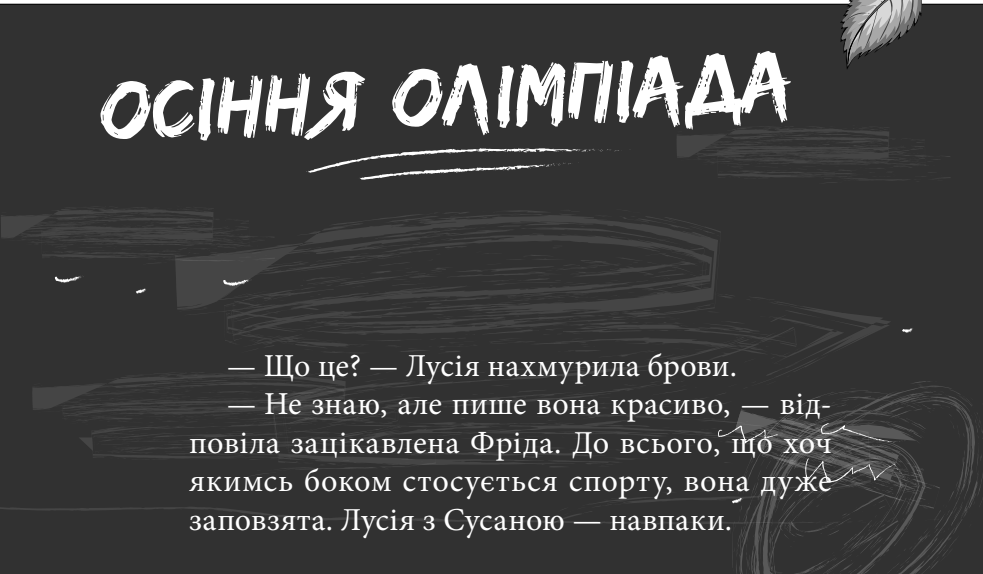
— Будь ласочка, тільки не початок проєктів, — благально прошепотіла Лусія, прибравши з лоба гривку.

— Розслабся, ми ще замало тем вивчили, — втішала її Фріда, що сиділа ліворуч.

Попри те що дівчата сиділи в останньому ряду парт, Фріда бачила весь клас, коли ви простовувалася на стільці. Здається, що могла зазирнути й у думки в голові самої Мортиції.

— Не варто недооцінювати можливостей класних керівничок... — як завжди, мудро порадила Сусана, що сиділа праворуч. Вона заклала за вухо пасмо волосся, яке недавно підстригла ще коротше, — таке носять хіба хлопці.

Мортиція поглянула в їхній бік, наче щось запідозрила, і всі троє вмить позамовкали. Краще не випробовувати її терпіння. Керівничка підвелася зі свого вчительського трону, пройшлася розміреною ходою по класу й зупинилася біля дошки. На чорному волоссі виблискували ранкові промені, що потрапляли до класу через вікно. Мортиція повільно взяла крейду і написала:

ОСІННЯ ОЛІМПІАДА

— Що це? — Лусія нахмурила брови.

— Не знаю, але пише вона красиво, — відповіла зацікавлена Фріда. До всього, що хоч якимсь боком стосується спорту, вона дуже заповзята. Лусія з Сусаною — навпаки.

Лусіине питання ланцюжком пішло по класу й наче відлунювало від стін усе гучніше й гучніше. Каста Модних, які ходили в цей самий клас, також не була винятком. У відповідь на питання своєї лідерки Маріси Сам стелула плечима й примружила і без того вузькі, як у китаянки, очі. Хоча Лусія не чула їхньої розмови, цілком могла подумки її сконструювати. «Ти знаєш, про що мова?» — запитала Маріса. «Хм, дай подумати... Ні, не знаю, але я переверну небо й землю, щоб з'ясувати це для тебе». Переконавшись, що її «рабиня» нічогоісінько не знає, лідерка Модних причепилася з розпитуванням до Тоні. Він же, скориставшись нагодою, замість відповіді обхопив її голову з красивими пасмами й поцілував у щоку. Маріса вбивче на нього зиркнула й відвернулася. Ніби ніхто нічого не знає.

— Якщо ви нарешті замовкнете, я розповім, що це, — сказала Мортиція, щоб покласти край загальному бубонінню.

Вчителька витримала паузу, а тоді повільно, сонно-солодкавим голосом, наче співачка кантрі, почала пояснювати. Здавалося, в ідеальній тиші, яка запанувала навколо, вона хоче розтягти свою промову якнайдовше.

— У суботу... 21 жовтня... у нашій школі відбудеться спортивна олімпіада... Всі учні зобов'язані взяти участь... За кілька днів у дворі

школи поставлять столи... за якими ви маєте зареєструвати свої команди... Придумайте, будь ласка, цікаві назви... Вид спорту, який вам до вподоби, можете обрати самі... Звісно, до того, як почнеться реєстрація.

Доки Мортиція виголошувала своє довге-лезне пояснення, гул у класі знову почав наростати. Лусія поривалася запитати про мету олімпіади, бо їй ця ідея анітрохи не подобалася.

Новина мала ефект відра холодної води на голову в кінці доволі приємного першого навчального тижня. Лусія легко адаптувалася до всіх змін — нових вчителів, шкільних дисциплін... Навіть було натхнення вивчати різні предмети! Це нелегко, та Лусія має намір отримувати такі самі високі оцінки, як і торік. Радісне обличчя мами і новий смартфон від неї як винагорода того варті! Однак ця олімпіада... Яка морока! Лусія збільшила собі кількість занять танцями, до балету додала ще й хіп-хоп, а отже, три вечори на тиждень у неї зайняті й вільного часу залишається мізер. Вона не має анінайменшого бажання навчатися якогось виду спорту й тренуватися заради цієї олімпіади, від якої Лусії жодної користі. З неї досить і звичайних уроків фізкультури! Ох...

Лусія хотіла запитати, навіщо здалася ця олімпіада, однак через гамір у класі її не було

чути. Кілька учнів підняло руки, й вона не знала, скільки доведеться чекати своєї черги. Тому, можливо, завдяки своєму оптимізму, Лусія відігнала сумніви, відсунула стілець і підвелася, ламаючи всі правила.

Фріда спробувала її зупинити й запитала, чи та часом не здуріла. Сусана також застережливо

